

Asia: VN/33762/2023

Arviointimuistio terveydensuojelulainsäädännön kokonaisuudistusta varten

Lausunnonantajan lausunto

Yleistä arviointimuistiosta

-

Luku 1 - Taustaa kokonaisuudistuksesta

Toimintaympäristö on huomattavasti muuttunut ajan saatossa ja on tervetullutta, että terveydensuojelulain kokonaisuudistus saadaan käsiteltäväksi viimeistään tässä vaiheessa. On ilmeistä tarvetta lain uudistamiselle kokonaisuudessaan. Myös suhde ja rajapinnat muuhun lainsäädäntöön kaipaavat kipeästi tarkennusta.

Luku 2 - Nykytilan kuvaus

-

Yleistä

-

Luku 1 - Yleiset säännökset

Lain soveltamisala, sen rajaukset ja määritelmät esim. oleskelutilojen ja vakavan terveyshaitan/terveysriskin osalta ovat tarpeellisia.

Nykyisen ”terveyshaitta” -termin tilalle on perusteltua säätää nykyistä paremmin terveydensuojelua kuvaava termi, arviointimuistiossa kirjattu esimerkiksi ”terveysriski”. Kannatetaan, että olosuhteita ja elinympäristössä olevia tekijöitä koskeville haitoille tulisi luoda omat termit, esimerkiksi ”olosuhdehaitta”. On pidettävä tärkeänä, että terveyshaittojen poistamisen ja vähentämisen lisäksi lain tarkoituksessa tulisi huomioida valvonnassa ennaltaehkäisevään toimintaan perustuva hyvinvoinnin ylläpitäminen ja edistäminen sekä kuvata, mitä sillä tarkoitetaan terveydensuojeluvalvonnassa. Lain perusteluissa tulisi jollain tapaa tuoda esiin valvonnan mahdollisuudet ennaltaehkäiseviin toimiin ja siihen käytössä olevat keinot ja niiden merkitys lain tarkoituksen toteuttamiseksi. Ennaltaehkäisevää valvontaa on esim. omavalvonnan tukeminen ja

sellaisten olosuhteiden kehittämistoimet, jotka eivät vielä ole merkittävä terveysriski, mutta ovat aiheuttaneet käyttäjille olosuhdehaittaa.

Toiminnanharjoittajaa koskeva omavalvonta muutettaisiin yleiseksi selvilläolovelvollisuudeksi ja velvollisuudeksi ehkäistä terveyshaitat (huolehtimisvelvollisuus). Epäselväksi jäänee, onko tällä käytännön merkitystä nykyiselläänkin toiminnanharjoittajaa koskevan omavalvontavelvoitteen toteuttamisessa.

Selvilläolovelvollisuus voisi olla hyvä laajempänä käsitteenä. Tällöin omavalvonnan voisi katsoa koskevan enemmän toimintaa, jossa on tarpeellista tehdä kirjallista ja kattavampaa omavalvontaa, saman tyyppisesti kuin elintarvikelain puolella. Tällaisia toimijoita joita koskisi selkeä omavalvontavelvollisuus olisivat esim. uimahallit ja vastaavat sekä mm. ihoa rikkova toiminta. Eli toiminnot joissa on merkittäviä terveysriskejä, joita on hallittava. Muita toimijoita koskisi sitten tämä ehkä hieman kevyempi selvilläolovelvollisuus. Selvilläolovelvollisuuden riittävyyden voisi avata tarkastajalle esim. haastattelun kautta. Omavalvonnassa taas tulisi ehkä olla jotain kirjallista materiaalia ja kirjauksia tarkastettavana.

Luku 2 - Viranomaiset ja niiden tehtävät

Terveydensuojelulakiin ehdotetaan lisättävän kunnan terveydensuojeluviranomaiselle velvollisuus huolehtia siitä, että häiriötilanteiden hoitamiseksi terveydensuojeluviranomainen on tavoitettavissa myös virka-ajan ulkopuolella. Osassa valvontayksiköjä on jo nyt häiriötilanteiden hoitamiseksi päivystyskäytäntöjä virallisemmin ja toisaalta epävirallisemmin. Kaikkialla päivystystä ei kuitenkaan ole, vaan esim. johtavassa asemassa olevat viranhaltijat tekevät ns. harmaata päivystystä käytännössä aina. Päivystysvelvoitteen lisääminen voisi olla hyvä asia. On kuitenkin huomioitava, että valvontayksiköjä on niin kokonsa, kuin paikallisen toimintaympäristön näkökulmasta hyvin erilaisia. Lainsäädännöllä tulisi lähinnä mahdollistaa päivystyksen järjestely jollain muotoa, mutta sen tarkempi toteutus ja tapa pitäisi jättää valvontayksiköissä harkittavaksi. Lisäksi laissa tai vähintään perusteluissa tulisi ottaa kantaa minkätasosta päivystystä edellytetään? Riittääkö esim. keittokehotuksen antaminen (ja tarkemmat selvitykset arkipäivänä) vai pitääkö päivystäjän olla kyvykäs toimimaan häiriötilanteissa laajemmasti? Päivistystyksessä edellytettävä taso on olennainen määrittelemään eri vaihtoehtoja toteutuksen kannalta.

Päivystyksen tarvitsemaan määrärahaa ei tulisi ottaa pois muusta valvontaresurssista, vaan resurssia tulisi myös terveysvalvonnan puolella pystyä lisäämään siten, että aito päivystys korvauksineen olisi mahdollista. Lisäksi nostetaan esiin erittäin pienten valvontayksiköiden mahdolliset haasteet järjestää päivystystä järkevästi, jos päivystystä ei voida jakaa riittävän monelle viranhaltijalle, on se todennäköisesti kestävä ja kuormittava tilanne pitkällä aikavälillä - oletettavaa on, että päivystysaikana viranhaltija joutuisi kuitenkin rajoittamaan omaa vapaa-ajan käyttöönsä ja suunnittelua merkittävällä tasolla.

Lakiin ehdotetaan sisällytettävän velvoite varmistaa laboratoriopalveluiden saatavuus myös häiriötilanteissa. Epäselvää on, riittääkö, että palvelua on saatavilla jossain, jollain aikaviiveellä, vai

edellyttääkö saatavuuden varmistaminen palveluiden saatavuutta lähipalveluna ja esim. vuorokauden aikaviiveellä? Olisi tärkeää määritellä mikä on riittävä palveluiden saatavuuden taso. Huomioitavaa on, että Suomessa on 25 talousveden tutkimuksiin hyväksyttyä laboratoriota, joiden sijainti ei jakaudu maantieteellisesti tasaisesti.

Luku 4 - Ilmoituksenvarainen toiminta

Lähtökohtaisesti on kannatettavaa luokitella jatkossa ilmoitusvelvollisia toimintoja terveydellisen riskin perustella. Ehdotuksessa esim. Kohtalaisen riskin kohteet olisivat ilmoitusvelvollisia, mutta niiden säännöllisen valvonnan tarpeen arvioisi paikallinen valvontaviranomainen tapauskohtaisesti. Myös kohteiden valvonta pelkästään terveyshaittaepäilyjen perusteella olisi mahdollista. Periaatteessa kevennys on hyvä, mutta on omiaan aiheuttamaan kentällä sellaista tapauskohtaista harkintaa, joka voi saattaa toiminnanharjoittajat eriarvoiseen asemaan. Eri kokoisissa valvontayksiköissä voidaan nähdä riskien suuruudet erilailla valtakunnan tasoisesti vertailtuna.

Toisaalta, jotta viranomainen voisi tehdä ilmoituksen käsittelyn yhteydessä kohtalaisen riskin kohteen osalta arvion säännöllisen valvonnan tarpeesta, olisi ehdottoman tärkeää, että toiminnanharjoittajan tekemä terveydensuojelulain mukainen ilmoitus on riittävän kattava tämän arvion pohjaksi. Koska toiminnanharjoittaja voi tehdä ilmoituksen ilppa.fi palvelussa, tulisi ilppaan päivittää arvioinnin tarpeita vastaava ilmoitus - nykyisellään ilpan pakolliset tiedot ovat riittämättömät em. arvion pohjaksi, esim liitteiden puuttumattomuus on yleinen ongelma. Valvontatarpeen arvion tueksi, lakisääteisen ilmoituksen riittävästä sisällöstä olisi hyvä olla yleinen linjaus.

Arviointimuistiossa on otettu kantaa eri toimintatyyppien osalta valvonnan painopisteisiin. Pääasiassa mainitut seikat ovat kannatettavia, tästä syystä olisi hyvä pohtia, josko käytännössä viranomaisen VATI-tietojärjestelmän tarkastustapahtumien rivikohtaisissa asioissa korostettaisiin jatkossa painopistealueet kohdetyypeittäin esille.

Arviointimuistiossa otetaan kantaa myös perusmaksuvelvollisuuteen siltä osin, että maksun tulisi koskea jokaista perusmaksuvelvollista toimintaa riippumatta siitä, ovatko toiminnot samassa rakennuksessa tai käyttävätkö ne samoja tiloja (esim. liikuntasali, ruokala). Nykyinen linjaus, jossa esimerkiksi samassa rakennuksessa toimivat koulu ja päiväkotit niputetaan yhteen ja niiltä peritään yksi perusmaksu, ei ole tasapuolinen ja suosii suuria toimijoita. Mainittu kehitysehdotus selkiyttäisi perusmaksun perimistä ja olisi reilumpi kaikkia toiminnanharjoittajia kohtaan. Nykytilanteessa saattaa olla kunnan alueella hyvinkin suuria komplekseja, joista peritään vain yksi perusmaksu, mutta joissa on useita eri valvontakohteita.

Kauneushoitoloitten osalta on tarpeen harkita sitä, pitäisikö terveydenhoitoalan toimijat tulisi rajata ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle, vaikka he harjoittaisivatkin sivutoimisesti kauneushoitoa. Lähtökohtana voisi olla, että terveydenhoitoalan toimijat eivät lähtökohtaisesti olisi ilmoitusvelvollisia, vaan toimintaa valvotaan em. substanssilainsäädännön puitteissa kokonaisuudessaan.

Luku 5 - Talousvesi ja lämmin käyttövesi

Pieniä laitoksia – etenkin sellaisia, joilla ei ole omaa vedenhankintaa – koskevaa sääntelyä tulisi ehdottomasti keventää. On kannatettavaa, että pelkästään toiselta laitokselta ostettua talousvettä käyttävien laitosten osalta olisi mahdollisuus suorittaa vesilaitostarkastukset pelkästään asiakirjatar kastuksina, kuten nykyiselläänkin on mahdollista ollut. Olisi valvonnan kannalta monessa tapauksessa mielekästä, että vettä myyvä ja sitä ostava laitos käsiteltäisiin yhtenä kokonaisuutena tai että vähintään lainsäädännössä edellytettäisiin näiltä nykyistä kattavampaa yhteistyötä erityisesti riskienhallinnassa, varautumisessa ja valvontatutkimusohjelmien laatimisessa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja terveydensuojeluviranomaisten vastuunjakoa on tarpeen selkeyttää ja säätää tarkemmin valvontaa koskevasta yhteistyöstä. Kentällä tulisi olla selkeää, kuka vastaa mistäkin ja missä tilanteissa. Toisaalta päällekkäistä työtä on hyvä välttää.

Kaikkienensa talousvesiin liittyvät kehitystarpeet on kattavasti arviointimuistiossa listattu.

Luku 6 - Jätteet ja jätevedet

-

Luku 7 - Asunnon ja muun oleskelutilan sekä yleisten alueiden terveydelliset vaatimukset

On tarpeellista ja kaivattua, että lainsäädännössä huomioidaan myös siivottomuusasiat. On ensiarvioiden tärkeää, että siivottomuudesta määritellään, milloin olosuhde katsotaan terveydensuojelulain vastaiseksi, sillä sen määrittely voi olla haastavaa. On tilanteita, joissa siivottomuus voi aiheuttaa esim. hajuhaittoja naapureihin tai porraskäytäviin, mutta on myös tilanteita, joissa siivottomuus koskettaa talon ainoaa asukasta, joka ei itse koe siivottomuudestaan terveyshaittaa. Olisi tärkeää, että joko lain perusteluissa tai lainsäädännössä otetaan kantaa siihen, mikä on ”marssijärjestys” siivottomuustapausten käsittelyssä. Nykyään siivottomuuteen liittyy usein myös mielenterveys- ja päihdeongelmia ja on selvää, että pelkästään terveydensuojelun käytössä olevin toimin ei tilanne usein korjaannu pitkäjänteisesti, vaan asiakkaat voivat olla laajemman ammattituen tarpeessa. Siivottomuuskohteiden moniongelmaisuuksien näkökulmasta on perusteltua, että viranomaisilla on jopa tiettyjen salassapitosäännösten estämättä riittävät tiedonsaanti- ja luovutuskeudet, jotta siivottomuustilanteissa moniviranomaisyhteistyö olisi tehokasta ja tarkoituksenmukaista. Lähtökohtaisesti on perusteltua, että terveydenhuollon ammattilaiset puuttuisivat näihin tapauksiin ensisijaisesti. Eri viranomaisten välisestä yhteistyövelvoitteesta ja tietojen saannista siivottomuustapauksissa tulisi säätää selkeästi ja toisaalta mitä toimenpiteitä tulisi edellyttää tehdyn ennen kuin asia otettaisiin vireille terveydensuojeluun.

Arviointimuistiossa on kuvattu, että lyhytaikaisen majoitustoiminnan olosuhdevaatimukset tulisi arvioida suhteessa asuntojen ja muiden oleskelutilojen vaatimuksiin, ja tarvittaessa säätää näille omat terveyden suojeluun liittyvät vaatimukset. Olis parempi, jos näiden osalta sovellettaisiin

asuntojen ja muiden oleskelutilojen vaatimuksia eikä lähdetä säätämään näiden osalta enää uutta vaatimuslistaa. Esim. AirBnB kohteissa asuntoa voidaan käyttää sekä asuntona että lyhytaikaiseen majoitukseen, olisi sekavaa, jos asutokäytössä vaatimukset poikkeaisivat siitä, jos asunto on lyhytaikaisessa majoituskäytössä. Toki olisi mahdollista todeta, jos tiettyä asunnon/oleskelutilan vaatimusta ei sovellettaisi lyhytaikaisessa majoituksessa.

On hyvä, että uudistuksen yhteydessä selkeytetään lain 27 §:n määräysten suhdetta lain 51 §:n (Terveysturvallisuutta koskevat määräykset) soveltamiseen. Selkeytyksen tulisi olla riittävän yksiselitteinen, että kentällä ei ole epäselvää milloin kukin pykälä tulisi sovellettavaksi.

Lähtökohtaisesti pienten uimarantojen valvontaa tulisi keventää (kuitenkin tapauskohtaisesti, riskiperusteisesti, näyte- ja tarkastusmäärät?). Mikäli pienten uimarantojen omavalvontavelvoitetta korostetaan, voisi valvontaa ohjata entistä enemmän omavalvonnan valvontaan riskiperusteisesti.

Luku 9 - Hautausmaat ja hautaaminen

-

Luku 10 - Tiedonhankinta, tarkastus ja valvonta

-

Luku 11 - Tutkimuslaboratoriot ja maksut

-

Luku 12 - Kiellot ja määräykset

-

Luku 13 - Pakkokeinot ja seuraamukset

Seuraamusmaksun lisääminen on erittäin kannatettavaa erityisesti vähäisten ja nopeasti havaittavien rikkomusten, kuten ilmoitusvelvollisuuden laiminlyöntien, käsittelemiseksi. Tämä vähentäisi hallinnollista byrokratiaa ja nopeuttaisi sanktioiden toimeenpanoa. Käytännössä ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönti on itsessään sellainen rikkomus, josta seuraamusmaksun määrääminen olisi selkeää. Epäselvää on, tarkoitetaanko "vähäisillä ja nopeasti havaittavilla rikkomuksilla" myös muuta tilannetta ja mikä on rikkomuksen suhde terveyshaittaan? Olisi tarpeen harkita, määritelläänkö "rikkomus" lainsäädäntöön tai kirjataanko auki perusteluihin seuraamusmaksun mahdolliset soveltamiskohteet tarkemmin.

Luku 14 - Muutoksenhaku ja päätöksen täytäntöönpano

-

Luku 15 - Erinaisia säännöksiä

59a § Yleinen ja kaikille avoin oppimisalusta, joka olisi edullinen tai ilmainen, olisi kannatettava. Tällainen malli lisäisi osaamista ja madaltaisi kynnystä opiskeluun. Osaamistestien suorittaminen myös englanniksi tulisi mahdollistaa, suuri osa esim. matkailun ja puhtaanapidon suorittavasta työvoimasta on ulkomaalaistaustaista.

Tietojärjestelmät

Vatin muuttaminen arkistointijärjestelmäksi on kannatettavaa. Tämä vähentää valvontayksiköiden ja kuntien hallinnollista taakkaa, etenkin niillä alueilla missä arkistointia tehdään vielä vanhanaikaisilla järjestelmillä. Tämän edellyttää kuitenkin, että VATIn käytettävyyttä kehitetään edelleen valvontayksiköiden tarpeita vastaavasti. Arkistointiominaisuus edellyttää myös kattavien ja monipuolisten hakutoimintojen käyttöä ja mahdollisuutta siihen, esim. hakusanojen avulla. Tällä hetkellä tällaista ominaisuutta ei ole, mikä on ollut hyvin hankalaa valvontayksiköiden näkökulmasta. Ehdotetaan harkittavaksi arkistointijärjestelmäkäyttöisyyttä myös elintarvikevalvonnan osalta.

Vati järjestelmän kehittäminen edelleen niin, että sen selvät puutteet eivät syö kohtuuttomasti yksiköiden resursseja on ehdottoman tärkeää. Vatin käyttö ja kirjauksista muodostuvat raportit tulee olla ymmärrettävissä yhdenmukaisesti yksiköissä, ruvissa sekä lvv:ssä. Tulisi pohtia tarvetta järjestää vatin käyttöön liittyvää huolella suunniteltua ja oikein kohdentuvaa koulutusta. (tämän kappaleen sisältöä tuskin lakiin voi laittaa, mutta jos lausunnossamme muutenkin voi yleisesti kommentoida).

Osassa valvontayksiköjä Vati-tietojärjestelmän käyttö on edelleen vaillinaista ja jopa vähäistä, sillä on koettu että sen hitaus, epäkäytännöllisyys ja epäluotettavuus vaarantaa vakavalla tavalla asiakkaiden ja ympäristöterveydenhuollon viranhaltijoiden oikeusturvan etenkin terveydensuojeluvalvonnan puolella. On koettu, että tietojärjestelmän teknisestä ylläpidosta vastaavan ruokaviraston yhteistyö muiden toimijoiden kanssa ei ole toiminut. tulisiko harkita, onko ruokavirasto oikea taho vastaamaan tietojärjestelmän teknisestä ylläpidosta, käyttäjäystävällisyydestä ja kehittämisestä?

VATIn ylläpito ja kehittäminen tulisi turvata varmistamalla siihen riittävä ja jatkuva rahoitus valtion toimesta.

Terveydensuojelulain hallintomenettelyjen arviointi ja kehittämistarpeet

-

Liite 1 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus asunnon ja muun oleskelutilan terveydellisistä olosuhteista sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista (545/5015)

1 § Muistion mukaan asetuksen tarkoituksen täsmentämisessä huomioidaan myös se tarkennus, että vaatimusten ylittyminen ei sellaisenaan merkitse välitöntä sairastumista tai muuta

terveyshäiriötä, mutta olosuhteista poikkeaminen voi yhdessä muiden tekijöiden, kuten altistumisen keston tai yksilön terveydentilan, kanssa lisätä terveyshaitan todennäköisyyttä. Tämä on hyvä nostaa esille.

Toivottavaa on, että täsmennetään myös toimenpiderajojen soveltamista muihin tiloihin, kuten kesämökkeihin, majoitushuoneisoihin ja terveydenhuollon toimitiloihin.

Muistion mukaan selvennetään sitä, että terveyshaitan tapauskohtainen arviointi perustuu aina parhaaseen käytettävissä olevaan tietoon olosuhdetekijöiden haitallisista vaikutuksista. Näin on toki toimittu nytkin, mutta asia on hyvä nostaa esiin, jolloin epäselvyyksiä erilaisten riskikäsitysten tulkinnan kanssa voidaan paremmin välttää.

5§ Muistiossa on tunnistettu kuivaan huoneilmaan liittyvää epävarmuutta olosuhdearvioissa. Huoneilman kosteutta koskevaa säännöstä ehdotetaan tarkennettavaksi niin, että myös ilman kuivuus otetaan huomioon haittojen arvioinnissa. Tämä on oikeaa suuntausta, mutta se, miten kuivuus huomioidaan riittävästi ilman asetettavaa toimenpiderajaa, on ohjeistettava selkeästi. Tämä asia tuli viedä eteenpäin myös terveydenhuoltoon, joissa esim. erilaiset työterveyshuollon ym. tekemät oirekyselyt voidaan toteuttaa lämmityskauden aikana etteivät syksyn, kesän ja kevään erilaiset ulkoilma epäpuhtaudet (siite- ja katupölyt ym.) vaikuttaisi liikaa kyselyn tuloksiin. Kuivuuden mahdolliset vaikutukset tulisi näin huomioida terveydensuojelua laajemmasti.

6 § Lain uudistamisen yhteydessä kannatetaan harkittavaksi operatiivisen huonelämpötilan toimenpide-ajan asettamista, jotta lämpöviihtyvyys otettaisiin paremmin huomioon. Helteisiin liittyvää sääntelyä on hyvä tarkentaa erityisesti riskiryhmien, kuten vanhusten, lasten ja pitkäaikaissairaiden olosuhteiden arvioinnin osalta. Eräiden riskiryhmien osalta nykyinen toimenpideraja + 32 asetta vaikuttaa turhan korkealta.

12 § Muistion kehitysehdotuksessa todetaan, että toiminnasta itsestään aiheutuvaa melua tulisi pyrkiä vähentämään yhteistyössä toiminnanharjoittajien kanssa (esim. päiväkotit ja koulu). Tämä toiminta on hyvä suuntaus, sillä esim. varhaiskasvatuksessa toiminnasta aiheutuva melu on työsuojelussa toteutettujen mittausten perusteella voimakastakin. Sama melurasitus kohdistuu toiminnassa mukana oleviin lapsiin, eikä heidän osalta ole tarkasteltu toiminnan aiheuttaman melun vähentämistä samalla pieteetillä kuin työsuojelun näkökulmasta. Se, missä kynnys yhteistyön aloittamiseksi on ja millaisin keinoin terveydensuojeluviranomainen voi yhteistyötä edistää, tulisi vähintäänkin ohjeistaa keskitetysti.

14 § Muistiossa nostetaan uutena asiana esiin kohtuuttomat hajuhaitat. Kohtuuttomien hajuhaittojen arvioidaan pahimmillaan johtavan välillisiin terveydellisiin haittoihin, kuten stressiin liittyvään oireiluun ja muihin haittakokemuksiin. Jatkossa tulisi pyrkiä säättämään menettelytavasta tilanteisiin, joissa hajuhaitta muodostaa kohtuuttoman rasitteen. On selvää, että hajuhaittaan puuttumisen kynnyksen tulisi olla riittävän korkea, ja sen arvioinnin mahdollisimman objektiivista ja luotettavaa. On ehdotonta määritellä mitä tarkoittaa ”kohtuuton hajuhaitta”.

Muistion mukaan kohtuuttoman hajuhaitan tulisi johtaa lähteiden tarkempaan selvitykseen ja hallintakeinojen suunnitteluun, vaikka hajun ei katsottaisikaan aiheuttavan suoraa terveydellistä riskiä. Tällainen toiminta ei sinällään ole kuulunut nykyisin soveltamispiiriin, joten on ehdotonta saada riittävää ja kattavaa ohjeistusta arvioinnin ja selvitysprosessien toteuttamisen osalta. Herättää myös kysymyksen siitä, että miksi haju on nostettu esille tässä yhteydessä selvitettäväksi asiaksi vaikka hajun ei katsottaisikaan aiheuttavan suoraa terveydellistä riskiä? Kentällä on tullut vastaan esim. tilanteita, joissa melun ei ole katsottu suoraa aiheuttavan terveyshaittaa /toimenpiderajoja ei ylitetä), mutta asiakkaat voivat kokea välillisiä terveydellisiä haittoja, kuten stressiin liittyvää oireilua ja muita haittakokemuksia. Tästäkin näkökulmasta on eriarvoisen tärkeä, että kohtuuttomalle hajuhaitalle löytyy selkeä määritelmä, joka ei yksistään perustu asiakkaan kokemukseen, muutoin jää epäily miksei muihin vastaaviin olosuhteisiin puututa samankaltaisella menettelyllä, vaikka haitan ei katsottaisi aiheuttavan terveydellistä riskiä.

Taloudelliset vaikutukset

Vuotuista veroluonteista perusmaksua ehdotetaan korotettavaksi 150 eurosta (€) 180 euroon (€). Tähän yhteyteen huomautetaan, että olisi hyvä pohtia, olisiko perusmaksu samansuuruinen elintarvikevalvonnan kanssa, jossa se nyt on 150 e. Tämä voi edellyttää elintarvikelain puolella tehtävää tarkastelua.

Ympäristövaikutukset

-

Muut ihmisiin kohdistuvat yhteiskunnalliset vaikutukset

-

Valkonen Miia
Ympäristöterveyden Asiantuntijat ry